

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Csp/23/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123298601
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriel Slobodník
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6123298601.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudcom JUDr. Gabrielom Slobodníkom v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XXXX/X, XXX XX D. D., o zaplatenie 119,76 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a** .

II. Súd žalovanému nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 24. 04. 2023 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 119,76 Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13. 11. 2020, uzavretej medzi postupcom Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 (ďalej „postupca“) a žalobcom ako postupníkom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 03. 08. 2020 zmluvu č. 4325942256 (ďalej „zmluva“), ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej „VOP“). Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky s tým, že podmienky čerpania, splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti mali byť upravené v zmluve a vo VOP. Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu neplnil pohľadávku riadne a včas, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy a tak postupca podaním zo dňa 16. 11. 2020 vypovedal zmluvu. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu jej postúpenia sumu vo výške 160,16 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 119,76 Eur a z riadneho úroku vo výške 40,40 Eur. Žalobca sa podanou žalobou domáha zaplatenia neuhradenej istiny úveru vo výške 119,76 Eur, zvyšnú časť dlžnej sumy vo výške 40,40 Eur, ktorá pozostáva z neuhradeného riadneho úroku si neuplatňuje.

3. Žalovaný sa k žalobe, doručenej mu dňa 14. 06. 2023, nevyjadril.

4. V súvislosti so splnením podmienok platného postúpenia pohľadávky banky na žalobcu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách žalobca poukázal na skutočnosť, že jeho právny predchodca dodržal všetky podmienky, ktoré mu ukladá toto ustanovenie. Žalovaný bol v omeškaní so splnením čí len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzývaný na úhradu omeškaných splátok a to: 1/ výzvou zo dňa 15. 10. 2020, označenou ako „Upomienka“, 2/ výzvou zo dňa 16. 11. 2020 označenou ako „Výzva na zaplatenie“, ku ktorej žalobca pripojil podací hárok,

preukazujúci jej doručovanie do dispozičnej sféry žalovaného. V prílohe predložil potvrdenie o doručení zo systému sledovania zásielok Slovenskej pošty, a.s., ktorý je dostupný na stránke <https://tandt.posta.sk/> a v zmysle ktorého bola táto výzva doručená žalovanému dňa 20. 11. 2020. Okrajovo žalobca uviedol, že žalovaný sa dostal do omeškania dňa 16. 11. 2020, keď postupca vyhlásil záväzok za splatný a žalovaný tak stratil nárok na čerpanie úverového rámca. Za kvalifikovanú výzvu právneho predchodcu žalobcu pritom možno považovať nielen výzvu zo dňa 15. 10. 2020, ale aj výzvu zo dňa 16.11.2020, ku ktorej žalobca tvrdí, že pripojil kópiu doručanky avšak predložil iba prinstečen sledovania zásielky. Žalobca teda považuje za nesporné, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, teda nedošlo k porušeniu ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách.

5. Súd vo veci vyhlásil rozhodnutie postupom podľa § 219 ods. 3 CSP bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 297 písm. b) CSP. V rámci dokazovania vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými dôkazmi a to s rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 13. 11. 2020 s prílohou, žiadosťou o postúpenie a prevod zo dňa 03. 10. 2022, zmluvou o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb VÚB účtu zo dňa 03. 08. 2020, výzvou na zaplatenie zo dňa 16. 11. 2020 s podacím hárkom a prinstečenom sledovania zásielky, všeobecnými obchodnými podmienkami VÚB, a.s pre depozitné produkty, cenníkom VÚB, a.s. občania platným od 01. 06. 2020, upomienkou zo dňa 15. 10. 2020, platobnou históriou, pokusom o zmier zo dňa 13. 10. 2022, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 13. 10. 2022, pokusom o zmier zo dňa 12. 04. 2023 s podacím hárkom, vyjadrením právneho zástupcu žalobcu, výsluchom žalovaného, a zistil tento skutkový stav:

6. Dňa 03. 08. 2020 uzatvoril právny predchodca žalobcu (VÚB, a.s. – ďalej „banka“) ako banka a žalovaný ako klient, resp. dlžník zmluvu o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb VÚB účtu (ďalej len „zmluva“). Predmetom zmluvy bolo otvorenie a vedenie bežného účtu klientovi a možnosť zriadenia a používania produktov a služieb VÚB účtu podľa výberu v zmysle platného Cenníka VÚB, a.s.. V zmluve sú uvedené produkty a služby zriadené v rámci účtu: bežný účet, sporiaci účtu a sms správy o pohyboch na bežnom účte. V záverečných ustanoveniach zmluvy je uvedené: a/ časť obsahu zmluvy, je určená Všeobecnými obchodnými podmienkami VÚB, a.s pre depozitné produkty a Cenníkom, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy, b) VÚB, a.s. sa zaväzuje vydať majiteľovi účtu na základe tejto zmluvy debetnú platobnú kartu na vykonávanie bezhotovostných a hotovostných platobných operácií na ťarchu alebo v prospech účtu, ku ktorému bola platobná karta vydaná a majiteľ účtu sa zaväzuje využívať platobnú kartu v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy, d) podpisom tejto zmluvy oprávnený držiteľ karty potvrdzuje prevzatie debetnej platobnej karty bližšie špecifikovanej vyššie v texte tejto zmluvy a prevzatie PIN v neporušenej obálke.

7. Podľa čl. 4.6.3 VOP ak osobitný predpis neustanovuje inak, my (banka) môžeme vypovedať zmluvu, na základe ktorej Vám vedieme bežný účet bez uvedenia dôvodu, s 15 dňovou výpovednou lehotou, ak ste spotrebiteľom, tak s dvojmesačnou výpovednou lehotou, ktorá začína plynúť: a/ odo dňa, kedy Vám bola doručená výpoveď, ak nebola k účtu vydaná platobná karta, b/ 15. deň odo dňa, kedy Vám bola doručená výpoveď, ak bola k účtu vydaná platobná karta.

8. Podľa čl. 9.3 VOP (nepovolený debet) My (banka) môže vykonávať zúčtovanie transakcií R a opravné zúčtovanie aj z účtu, na ktorom nie je dostatok peňažných prostriedkov, pričom zúčtovanie úrokov, úrokov z omeškania, poplatkov, odmien, zrážky z dane, bezkontaktných platobných operácií vykonaných platobnými kartami, iných našich pohľadávok môže vykonať aj z účtu, na ktorom nie je dostatok peňažných prostriedkov, a to aj vtedy, ak sa tým prekročí maximálna výška povoleného prečerpania poskytnutého na tomto účte. Pri zúčtovaní podľa predchádzajúcej vety vzniká na účte nepovolený záporný zostatok (nepovolený debet). V prípade vzniku nepovoleného debetu Vám (klientovi) zašleme upomienku s požiadavkou na zaplatenie nepovoleného debetu v určenej lehote. Ak nepovolený debet nevyrovnáte v nami stanovenej lehote, naša pohľadávka z nepovoleného debetu sa stáva okamžite splatnou vrátane príslušenstva a My si môžeme uplatniť naše práva z poskytnutého zabezpečenia a pristúpiť k súdnemu alebo mimosúdnemu vymáhaniu. Zo sumy nepovoleného debetu nám po dobu trvania nepovoleného debetu musíte platiť úroky.

9. Podľa čl. 10.1.4 VOP sumu nepovoleného debetu po dobu trvania nepovoleného debetu úročíme aktuálnou úrokovou sadzbou určenou vo Zverejnení. Úroky z nepovoleného debetu sa zúčtovávajú na ťarchu Vášho účtu raz za mesiac, a to k poslednému kalendárnemu dňu príslušného mesiaca. Podľa

čl. 10.2 VOP za poskytnuté služby sa nám zaväzujete zaplatiť náhradu vynaložených nákladov a tiež odplatu formou poplatkov a odmien vo výške určenej Cenníkom, platným v deň ich zúčtovania.

10. V predložennom Cenníku VÚB, a.s. občania platnom od 01.06.2020 sú uvedené rôzne poplatky, napr. 6,- Eur za vedenie VÚB účtu.

11. Upomienkou zo dňa 15. 10. 2020 vyzvala VÚB, a.s. žalovaného na úhradu nepovoleného debetu na účte vo výške 46,66 Eur v lehote 15 dní od doručenia tejto upomienky. Žalobca netvrdil ani nepreukázal, kedy bola upomienka žalovanému doručená, resp. kedy sa dostala do jeho dispozičnej sféry.

12. Z platobnej histórie na účte žalovaného za obdobie od 27.08.2020 do 19.08.2022 vyplýva zostatok na účte k 27.08.2020 vo výške -0,05 Eur, ktorý vznikol účtovaním poplatku za zobrazenie zostatku cez bankomat VÚB. Následne boli žalovanému účtované ďalšie poplatky vo výške 118,80 Eur (za recykláciu 0,60 + 0,65 + 0,05 + 1,35 + 0,15 Eur, za vedenie účtu 4 Eur, za vedenie konta 2x 6 Eur, za spracovanie exekúcie 5x 20 Eur, za upomienku 4 Eur), a debetný úrok 0,91Eur (0,01 + 0,90 Eur). Zostatok na účte žalovaného k 19.08.2022 predstavoval – 119,76 Eur (118,85 Eur poplatky, 0,91 Eur debetný úrok).

13. Výzvou na zaplatenie zo dňa 16. 11. 2020 vyzvala VÚB, a.s. žalovaného na vyrovnanie nepovoleného debetu na jeho účte vo výške 57,56 Eur do 3 dní od doručenia výzvy s upozornením, že ak žalovaný uvedený záväzok vrátane splatného príslušenstva neuhradí, je banka oprávnená následne vypovedať zmluvu o bežnom účte a ďalšie súvisiace zmluvy, na základe ktorých boli žalovanému poskytnuté služby a produkty k príslušnému bežnému účtu. Podľa tvrdenia žalobcu bola predmetná výzva bola doručená žalovanému dňa 20. 11. 2020, čo dokladoval podacím hárkom a sledovaním zásielky cez Slovenskú poštu, a.s. a splatnosť pohľadávky nastala tiež dňa 16.11.2020, keď postupca vyhlásil záväzok za splatný.

14. Žalobca ako postupník tvrdí, že pohľadávka, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporového konania, mu bola postúpená na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020 a žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 03. 10. 2022 od postupcu VÚB, a.s., ktorú skutočnosť oznámila banka žalovanému listom zo dňa 13. 10. 2022. Podľa prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 03. 10. 2022 (č.l. 25 spisu) tvorí pohľadávku istina 119,76 Eur, úrok 40,40 Eur.

15. Žalovaný ani na základe pokusu o zmier zo dňa 13. 10. 2022 a zo dňa 12. 04. 2023 pohľadávku žalobcu neuhradil.

16. Žalovaná suma 119,76 Eur predstavuje podľa žalobcu neuhradenú istinu úveru. Z platobnej histórie však vyplýva, že žalovaný žiadny úver nečerpal, do debetu na účte sa dostal účtovaním poplatkov a následne úrokov, teda žalovanú sumu 119,76 Eur tvoria poplatky (118,85 Eur) a debetný úrok (0,91 Eur).

17. Podľa § 708 ods. 1, 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

18. Podľa § 710 Obchodného zákonníka ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

19. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

20. Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

21. Podľa § 53 ods. 1 OZ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskej zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

22. Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

23. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

24. Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

25. Podľa § 525 ods. 2 OZ nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

26. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (v znení účinnom v čase postúpenia) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

27. Podľa čl. 6 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej „CSP“) strany sporu majú v konaní rovnaké postavenie spočívajúce v rovnakej miere možností uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu.

28. Podľa § 149 CSP prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

29. Podľa § 150 ods. 1 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

30. Podľa § 153 ods. 1, 2 CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

31. Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

32. Podľa § 295 CSP súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

33. Strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia (§ 150 CSP) a jednak dôkaznú povinnosť. Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Proces dokazovania je vybudovaný výlučne na princípe prejednávacom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa presúva na procesné strany (§ 185 CSP). Následky spojené s nespĺnením povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana sporu, ktorá tieto povinnosti nespĺnila. Aby strana mohla splniť svoju povinnosť označiť potrebné dôkazy, musí najskôr splniť svoju povinnosť tvrdenia. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Neunesením dôkazného bremena sa pritom rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že v konaní neboli preukázané jej tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jej neprospech.

34. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané a v konaní považoval za nesporné, že právny predchodca žalobcu (VÚB, a.s.) uzatvoril dňa 03. 08. 2020 so žalovaným zmluvu o bežnom účte fyzickej osoby v zmysle § 708 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorej predmetom bolo otvorenie a vedenie bežného účtu bankou pre žalovaného a možnosť používania produktov a služieb VÚB účtu podľa výberu v zmysle platného Cenníka VÚB, a.s. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli VOP pre depozitné produkty a cenník. Žalovaný podpisom zmluvy potvrdil prevzatie debetnej platobnej karty s PIN-om.

35. Pokiaľ žalobca tvrdil, že žalovaná suma 119,76 Eur pozostáva z neuhradenej istiny úveru, uvedené nepreukázal. Podstatou úveru je dojednanie o poskytnutí peňažných prostriedkov v určitej výške dlžníkovi a záväzok dlžníka poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Uvedené (možnosť čerpať peňažné prostriedky v určitej výške a dohoda o výške úrokovej sadzby) zo zmluvy o bežnom účte nevyplýva. Žalovaný síce potvrdil prevzatie debetnej platobnej karty, avšak podľa platobnej histórie žiadne peňažné prostriedky nečerpal. Záporný zostatok na účte až do výšky -119,76 Eur mu vznikol účtovaním poplatkov a debetných úrokov bankou. Žalobca neunesol bremeno tvrdenia ani dôkazné bremeno, keď sa domáha zaplataenia žalovanej sumy z titulu dlžnej istiny úveru, namiesto z titulu poplatkov (netvrdil s akými úkonmi vzniklo právo na zaplataenie konkrétnych poplatkov, kde boli poplatky dojednané) a debetných úrokov. V súvislosti s poplatkami za exekúciu nebolo tvrdené ani preukázané, že by voči žalovanému nejaká exekúcia bola vedená, čo zakladá nárok na poplatok za spracovanie exekúcie. Pokiaľ ide o debetné úroky žalobca netvrdil a nepreukázal ako sadzbou malo byť nepovolené prečerpanie úročené. Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy /§ 132 ods. 2 CSP/.

36. Taktiež žalobca nepreukázal ukončenie zmluvného vzťahu výpoveďou postupcu podaním zo dňa 16. 11. 2020 ako tvrdil v žalobe, nakoľko k ukončeniu zmluvného vzťahu nedošlo v súlade s VOP pre depozitné produkty. Podľa čl. 4.6.3 VOP pre depozitné produkty banka môže vypovedať zmluvu, na základe ktorej vedie bežný účet bez uvedenia dôvodu v prípade spotrebiteľa s dvojmesačnou výpovednou lehotou, ktorá začína plynúť 15. deň odo dňa doručenia výpovede, ak bola k účtu vydaná platobná karta. V samotnom liste zo dňa 16. 11. 2020 (výzva na zaplataenie) sa uvádza, že banka vyhlasuje záväzok (nepovolený debet vo výške 57,56 Eur) za okamžite splatným a zároveň, že ak žalovaný uvedený záväzok vrátane príslušenstva neuhradí, je „VÚB, a.s. následne oprávnená vypovedať zmluvu o bežnom účte a ďalšie súvisiace zmluvy“. Takúto následnú výpoveď žalobca nepredložil a ani doklad o dôjdení listu zo dňa 16. 11. 2020 do dispozičnej sféry žalovaného /za takýto doklad nemožno považovať printscreen sledovania zásielky, keď nie je zrejmé, čo je jej obsahom/, teda neosvedčil, že záväzok žalovaného sa stal splatným.

37. Súd ďalej ex officio – z úradnej povinnosti skúmal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v spore (viď rozsudok NS SR sp. zn. 2Cdo 205/2009 z 29. 06. 2010) a to v súlade s čl. 6 CSP s cieľom vyvažovať nerovnovážne postavenie strán sporu. V konaní sa žalobca ako postupník domáha voči žalovanému zaplataenia pohľadávky, ktorú mal nadobudnúť od postupcu - banky na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 03. 09. 2020 a žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 03. 10. 2022. Pri tzv. bankových úveroch, kde postupcom pohľadávky je banka alebo pobočky zahraničnej banky na tretiu osobu, je ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách vo vzťahu k ustanoveniu § 524 OZ právnu normou lex specialis, ktorá sa uplatní prednostne a stanovuje zákonné podmienky platného postúpenia pohľadávky banky na tretiu osobu, ktorá nie je bankou, pričom vyžaduje ich súčasné splnenie a to preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a dlžníkovo následné nepretržité

omeškanie dlhšie ako 90 dní (rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24. apríla 2018). Súdna prax ustálila, že písomnú výzvu na plnenie podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách je potrebné považovať za hmotnoprávny úkon, na nastúpenie účinkov ktorého sa vzťahuje ustanovenie § 45 ods. 1 OZ, t.j. aby vyvolalo zamýšľaný hmotnoprávny účinok musí sa dostať do dispozičnej sféry adresáta (rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo/36/2020 z 15. decembra 2020). Podľa rozsudku NS SR sp. zn. 4Cdo/162/2020 zo dňa 27.10.2021 (R6 /2022) „v sporovom súdnom konaní súd skúma vecnú legitímáciu z úradnej povinnosti; dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia“. Pri skúmaní aktívnej vecnej legitímácie postupcu v spotrebiteľskom spore je potrebné prihliadať na skutočnosť, že nesplnenie zákonných podmienok na postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách spôsobuje absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (viď rozsudky NS SR sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.03.2018 alebo sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018 zverejnený v zbierke ako R 60/2018). Na absolútnu neplatnosť právneho úkonu prihliada súd v spore z úradnej povinnosti (ex off), preto v spotrebiteľskom spore je žalobca (postupník) povinný nielen tvrdiť, ale súčasne aj preukázať splnenie zákonných podmienok postúpenia spornej pohľadávky za účelom posúdenia, či sporná pohľadávka bola na neho postúpená platne. Len samotné tvrdenie splnenia zákonných podmienok postúpenia pohľadávky nie je postačujúce, pretože bez ich preukázania nie je možné posúdiť platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, na prípadnú absolútnu neplatnosť ktorej musí súd prihliadať z úradnej povinnosti. Súčasne ak žalobca len tvrdí splnenie zákonných podmienok postúpenia pohľadávky bez ich preukázania, nie je súd povinný ho na predloženie dôkazov vyzvať (ustanovenie § 150 ods. 2 CSP dopadá len na doplnenie skutkových tvrdení, ktoré sú obsahom bremena tvrdenia, nie dôkazného bremena). Ohľadne splnenia zákonných podmienok postúpenia pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v spotrebiteľskom spore tak žalobcu zaťažuje bremeno tvrdenia a súčasne aj dôkazné bremeno, dôsledkom nesplnenia ktorých môže byť zamietnutie žaloby z dôvodu nepreukázania aktívnej vecnej legitímácie žalobcu (postupníka) v spore; pasivita žalovaného (spotrebiteľa) v spore je preto z tohto dôvodu bez právneho významu (viď rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoCsp/16/2022 z 30. júna 2022). Aj z uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. I ÚS 246/2019 z 11. 06. 2019 vyplýva, že pasivita žalovaného v konaní nemá mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1, 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok.

38. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy banky potom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca v konaní nepreukázal, že by sa do dispozičnej sféry žalovaného dostala písomná výzva banky pred postúpením na úhradu splatnej pohľadávky a že by žalovaný napriek písomnej výzve banky bol v omeškaní s plnením dlhšie ako 90 dní v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Podľa aktuálnej judikatúry obsah ustanovenia § 92 ods. 8 veta prvá zákona o bankách predpokladá „výlučnú a samostatnú písomnú výzvu banky“, ktorou nie je výzva podľa § 53 ods. 9 OZ ani výzva podľa § 565 OZ /rozsudok NS SR sp. zn. 2Cdo/266/2020 z 31.03.2022, uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo/75/2020 z 27. 10. 2022, rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica v rozsudku sp. zn. 11CoCsp/11/2023 zo dňa 24.08.2023/, teda so zreteľom na obsah listu zo dňa 16. 11. 2020 má súd za to, že ak by aj akceptoval žalobcovu žalovaným nerozporované tvrdenie, že záväzok sa stal splatným dňa 16.11.2020 na základe listu zo dňa 16. 11. 2020, po tomto liste mala nasledovať osobitná výzva banky na úhradu splatného dlhu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, napriek ktorej zostal v omeškaní s plnením viac ako 90 dní pred postúpením pohľadávky na žalobcu, a takúto výzvu žalobca nepredložil. Nakoľko zákon o bankách vyžaduje pre platné postúpenie pohľadávky banky na tretiu osobu kumulatívne splnenie podmienok v zmysle § 92 ods. 8, pričom žalobca nepreukázal, že by sa do dispozičnej sféry žalovaného dostala pred postúpením pohľadávky písomná výzva banky na splatenie splatného dlhu, súd dospel k záveru, že rámcová zmluva o postúpení pohľadávok v spojení so žiadosťou o postúpenie o prevod zo dňa 03. 10. 2022 je neplatný právny úkon v zmysle 39 OZ pre jeho rozpor so zákonom (§ 92 ods. 8 zákona o bankách) a teda aktívna vecná legitímácia žalobcu v spore nie je daná.

39. Z uvedených dôvodov súd žalobu žalobcu zamietol v celom rozsahu.

40 O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1, § 255 CSP v spojení s čl. 4 CSP tak, že nakoľko v spore úspešnému žalovanému žiadne trovy nevznikli, súd mu nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní treba popri všeobecných náležitostiach (§ 127 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie urobené v listinnej podobe je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov (dvojmo) inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa (§ 125 ods. 3 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok v znení neskorších predpisov.